

است که حاوی پیام‌های پنهان و غیر مستقیم می‌شود. تولید کننده می‌کوشد با بهره‌گیری هدفمند از فنون اثرگذاری بر مخاطب پیام خود را بدون اشاره مستقیم در متن جاسازی کند و مخاطب نیز با دیدن تصاویر و دیالوگ‌ها در ذهن خود مابه‌ازایی معنایی آن را متصور شود. همان‌طور که در فیلم جنگ جهانی سوم، شکیب پس از آنکه کارفرمای سابق خود را در کانکس بسا ضربانی محکم به قتل می‌رساند و در چارچوب در ظاهر می‌شود، در آن قسمت دیگر ما به‌طور کامل او را در شمایل هیتلر متصور می‌شویم که کشتن آدم‌ها برای او کار سختی نیست. اینکه او نه تنها در شمایل که در کردار هم شبیه به هیتلر شده است در هیچ کجای متن به آن اشاره کلامی مستقیم نمی‌شود و این تنها نقشی است که در دنیای داستان و هم‌اویزی رویدادها در ذهن مخاطب نقش می‌بندد، این تصور ذهنی و معنایی همان زیر متن است.

اما لایه سوم فرامتن لایه‌ای است که خارج از متن و پیام غیر مستقیم آن است و شامل شرایط محیطی، فرهنگی و عوامل بیرونی حاکم بیرون از متن و جهان داستانی است که بر درک و اثرگذاری پیام تاثیر می‌گذارد. فرامتن در همین اثر شامل تمثال‌های بیرونی است و قوانین ساختاری جهانی دارد که ما با دیدن فیلم آن‌ها را یاد آورده و یا به آن‌ها پی می‌بریم. به‌طور مثال دیدن فیلم جنگ جهانی سوم ما را به مضمون گسترده‌تری از استحاله و مسخ انسان می‌رساند، انسانی که در واکنش به انحلال در سیستم مستبد دست به طغیانی ناعادانه می‌زند و از کالبد و هویت پیشین خود خارج شده و در کارخانه تبدیل و تغییر، کس دیگری شود و این می‌تواند سرنوشت تراژیک هر کس دیگری هم باشد.

در اثر جنگ جهانی سوم این سه لایه به خوبی در هم تنیده شده و در یک هم پوشانی مفید معنای خود را از نظر دیداری و تصویری (متن) پیام غیر مستقیم (زیرمتن) و مابه‌ازای بیرون از داستانی (فرامتن) انتقال می‌دهد. در نهایت با وجود آنکه روایت با کشمکش تحول شخصیت در سینمای جهان بسیار کار شده است اما در این فیلم پرداخت شخصیت در داستان به گونه‌ای است که متن (خط پیرنگ اصلی) و زیرمتن (مضمون) آن در اتحاد شکلی مطلوبی هنرنمایی می‌کنند. جنگ جهانی سوم اثری متشخص است که حرف‌های زیادی در سبک فیلمسازی دارد.

شکار نهنگ از آب راکد

هومن سیدی در فیلم جنگ جهانی سوم، موضوعی بسیار نازل در سطح کشمکش‌های فیلم فارسی را برای بیان مضمونی عمیق قلاب می‌کند و از گذر موضوعی مثلث عشقی مرد بد، مرد خوب، زن قربانی به مضمون استحاله و مسخ انسان در سیستم ساختارمند جهان می‌رسد. با کمی تأمل در کارنامه هومن سیدی

در می‌یابیم که وی از همین ترفند در فیلم‌های قبلی خود نیز استفاده کرده است و موضوعی سطحی در اندازه تیتسر روزنامه‌های زرد را دستمایه بیان چالش‌های انسان امروزی کرده و از این آب‌های زردراکد نهنگ شکار می‌کند. او در فیلم خشم و هیاهو مستقیماً به سراغ تیتسر داغ روزنامه‌های دهه ۸۰ رفته و بن مایه فیلم را بر بنای جنجالی‌ترین خبرهای آن سال پرونده ناصر محمدخانی و شهلا جاهد قرار داد، اما او از این مسیر پیش از آنکه بخواهد به انگیزه‌های زن دوم در قتل زن اول و یا حواشی دادگاهی پرونده بپردازد، تمرکز خود را بر مضامین دیگری گذاشت و با نگاهی بکر به مسیر زندگی یک سلب‌یتی به تغییرات و تناقض‌گویی انسان‌ها در شرایط مختلف پرداخت. او در این فیلم نشان داد که یک نفر چگونه می‌تواند در شرایط مختلف پر از تناقض در ظاهر و درون باشد. همین‌طور در فیلم مغزهای کوچک زنگ زده با دستمایه کردن مسئله ناموس‌ی از روسری برداشتن یک دختر در ماشین یک مرد غریبه و به دنبال آن یک گنگ‌خیابانی از جنس مافیاهای کپرنشینی که در حاشیه شهر سکونت دارند، از مسئله‌ای عمیق‌تر از حرکت گله‌ای انسان‌ها در نقش‌پذیری‌های اجتماعی پرده برداشت و انسان‌هایی را به تصویر کشید که بدون تعقل در یک حرکت گله‌ای آرایش یافته و همواره توسط چوپانی مدیریت می‌شوند و چه بسا که این چوپان در هر دوره به مراتب خطرناک‌تر از گذشته انسان‌ها را اطعمه می‌کند.

در ادامه همین مسیر در فیلم جنگ جهانی سوم نیز هومن سیدی به سراغ مضمونی از سوژه‌های فیلم‌های فارسی رفته است و کشمکش عشق مثلثی و زن قربانی را موضوع و محور چالش فیلم قرار داده و در ادامه این کشمکش را تا سطح انسان در تقابل با سیستم و ساختار بسط داده است.

فیلم‌های این فیلمساز گویا هر چه به جلوتر می‌روند مباحث کلان‌تری از انسان را در عصر مدرن و چالش‌های او در قرن معاصر بازگو می‌کند و به نظر می‌آید سیدی با این زاویه دید منحصر به فرد و ادامه‌دار می‌خواهد بر این نکته تاکید و تأمل کند که عمیق‌ترین مرارت‌های انسان در مواجهه با امور جهان ریشه در همین رفتارهای اجتماعی و بزهکاری‌هایی دارد که در سطح هستند و ما به سادگی از آن‌ها عبور می‌کنیم و معمولاً از نظر اهالی هنر و صاحبان اندیشه در شمار اخبارهای زرد و یا اختلالات سطحی اجتماعی خوانده می‌شود اما چه بسا که همین رفتارهای سطحی و پرتکرار در کلیت نظام و رفتارهای اجتماعی بیشترین تاثیر را دارند.

به همین خاطر شاید مهم نیست از سطح به عمق برسیم و یا از عمق به سطح! چرا که این دو رویه متناقض نما هستی در رویکرد لازم و ملزوم و در عمق‌داری رابط‌های مستقیم و دو سویه نه در تضاد بلکه در تکامل باهم

هستند، به همین منوال طبقات اجتماعی نیز از جمله؛ نظام سلطه و مردم، انسان فقیر و غنی و باسواد و بی‌سواد تا شکل یافته‌های گسترده‌تری مانند انسان سفیدپوست و سیاه پوست همه و همه دور واز یک سکه هستند و چنانچه روابط متعادلانه خود را حفظ نکنند عیار سکه آنها در بستر تضادی تخریبگرایانه بی‌ارزش خواهد شد.

شخصیت پردازی در جنگ جهانی سوم بارش سم سفید از آسمان آبی

مبنای روایی فیلم جنگ جهانی سوم بر پایه تحول قهرمان بنا شده است، نمونه این الگوی روایی در تولیدات سینمای دنیا بسیار پر استفاده و از نمونه‌های موفق است که همواره نظر مخاطبان و منتقدین را به خود جلب کرده است. شخصیت محوری در این مدل روایی در سیر رویدادهایی که بر او حادث می‌شود، دچار تحولی بنیادین می‌شود. بر این مبنای، شکیب در ابتدای فیلم جنگ جهانی سوم، یک کارگر ساده زحمت‌کش است که در جریان اتفاقاتی که برایش رخ می‌دهد، هیولای درونش بیدار شده و از او قاتلی در اندازه کشتار دسته جمعی همچون هیتلر می‌سازد، البته زندگی گذشته او در نقاط عطف روایت و چرخش‌های داستانی بسیار تاثیرگذار است. به همین دلیل اطلاعاتی از زندگی گذشته شخصیت در طول اثر به صورت قطره چکانی به منظور کمک‌رسانی به مضمون و تحول شخصیت تزییق می‌شود و در همان ابتدای داستان آوارگی و بی‌خانمانی او با گذشته مردی که در زلزله همه چیز خود را از دست داده پیوند داده شده و دلیل اقامتش در مغازه عطاری را منطقی می‌نماید.

همچنین او به نسبت شرایطی که از گذشته تاکنون سرنوشت بر او تحمیل کرده انتخاب‌هایش شرایط سخت‌کاری روزمزدی و همخوابگی با زنی ناشنواست که برای او یادآور پناهگاهی چون مادر است چرا که شکیب همه کودکی خود را در آغوش مادری گذرانده که مانند این زن کر و لال بوده است. اما تا میانه‌های داستان دلیل اینکه چرا شکیب پس از زلزله و از دست دادن خانواده‌اش غریبانه به شهر دیگری سفر کرده خبری نیست و این اطلاعات مهم درست در زمانی به مخاطب داده می‌شود که تکمیل کننده انگیزه شخصیت در سیر متحول شدن اوست.

این زمان درست شب قبل از حادثه‌ای است که قرار است طی آن شکیب همچون زندگی گذشته شاهد نابودی زنی باشد که به آن پناه آورده است. شبی که زن و مرد دور آتش نشسته‌اند، لادن از خواسته قلبی خود حرف می‌زند؛ یک زندگی همیشگی و آرام با یک مرد، شکیب هم از گذشته و زیر آوار ماندن زن و بچه‌اش می‌گوید و اینکه پس از آن اتفاق از نگاه خانواده همسرش گناهکار و

اگر بخواهیم به صورت گل درشت‌تر ترومای شکیب را در مواجهه با حوادث بررسی کنیم به ترس و تحقیر شدن او به دلیل ترسو بودن می‌رسیم